

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181600496/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

handler Mennesket saaledes? Naar bieder Mennesket med 'at spise, til Dungenen mindede ham? Naar lod han være at drikke, til Tuxten indfandt sig? Aldrig: thi en enkelt ordentlig Dag i et Menneskes Levetid gjør ham ikke til nogen Undtagelse. De uforanstaltede Skabninger derimod følge Naturens Drift i alle deres Nydelser; de spise, naar Maben byder, drikke, naar de føle Tørst, og elske, naar Naturen tilfiger; da derimod Mennesket — ja, derom vil jeg lade Beaumarchais' Antonio tale: *Boire sans soif*, siger han, *et faire l'amour en tout temps*, il n'y a que ça qui nous distingue des autres bêtes. Der hersker en saadan Uforøjelighed hos Menneskene frem for hos Dyrene, der strækker sig til alle Ting, endog saa til de simpleste Forlystelser, der hos Dyrene ere uskyldige, men hos Menneskene næsten altid skadelige eller ødelæggende, enten for andre eller for dem selv. Naar den muntre Kat kan mere sig paa det fortræffeligste ved at spøge med en levende eller død Mus, saa maa man betænke, at de to Slags Dyr ere Hjender af Naturen og af en ganske forskjellig Art, og at Mennesket meget ofte leger lige saa grusomt med et svagere Menneske; men naar den samme Kat kan paa en mere uskyldig Maade lege med det forste det bedste Naand, kan han saa fat paa, maa man da ikke le og hulse over det Menneske, der, ofte ved det nedrigste Kynberi, eller paa sin Samvittigheds og Formues Beforsning, kjober sig det eneste Naand, hvormed han skaes, at det er værd at lege?

„Man maa ingenlunde i dette hele nogen Sinde sætte ud af Sigte, at jeg ene og alene taler om den utroelig store Fod Mennesket, der sætte deres eneste Lykkelighed i de lauselige Dysters Ufuldelse; jeg har én Gang for alle undtaget fra denne min Sammenligning de usigelig saa Mennesket, der have adlere Meel for deres Attraa og adlere Dyster at søge opfyldte.

Boire sans soif o. i. v. Det eneste, hvormed vi adskiller os fra de andre Dyr, er, at vi drikker uden at være tørstige, og elsker til enhver Tid (o: ikke til bestemte Tider af Aaret).